

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" כ"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

בס"ד

התשובות

השתדלנו להביא את תמצית דברי המפרשים, מלבד אלו המובאים בגמ' כמו תוס', מהרש"א רש"ש וכדו'

1. **ראיתי מפרשים** דבאמת יש להקשות וכי אם אשתו היתה מוחה בו היה עוזר, הלא היה אומר לה שהלכה כדבריו, **ולכן פירשו דהכוונה** שנענשה במה שלא מיחתה בבתו ולפי זה מובן דעל מצוות הנשים ודאי שיש להם ערבות.
2. ביאר **בחמד מרדכי** באופן נפלא, שבתחילה אמר לו שעל עשה לא נאמר הדין שבשעת השמד יהרג ועל יעבור, וגם אי תימה שביטול תורה זה איסור, לזה סגי ללמוד בינו לבין עצמו אבל ללמד לאחרים זהו ודאי רק עשה, ולכן שאל לחלקו לחיי העוה"ב, **ובבן יהוידע** פירש שחשש לחלקו בעוה"ב בגלל שעלול לגרום לספר תורה להשרף, ולכן מדגיש לו וס"ת בחיקך, ולפי זה גם פירשו **הגאונים בעין יעקב** למה לא ענה כתשובת ר"ע לפפוס עם משל השועל והדגים, אלא ששם יכול להכחיש מעשיו אם היה נתפס מעשה ולומר סתם דברתי עמהם, אבל פה הוא עם ס"ת ביד, וע"ע יערות דבש סוף דרוש ז'.
3. **לכאורה י"ל** משום אין פודין את השבויים יותר מכדי דמיהן, **אמנם** קיי"ל יו"ד רנב' ד', דהאדם את עצמו יכול לפדות בכל סכום, ועי' **ש"ך שם סק"ד דה"ה קרובו**, וצ"ל דהיתה קרובת אשתו ורק משום בזיון אשתו חשיב כקרובתו שיכול ליתן יותר מכדי דמיה, **עין אליהו**.

לעי"נ רבי חיים בן ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח

להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח

בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

חדשו נפתח קו טלפון בו ניתן לשמוע את השאלות והתשובות מידי יום-0795255901

השאלות ינתנו מידי בוקר - התשובות, בשעות בקרוב יהיה ניתן להשאיר תשובות.

דף יח.

1. **ועל אשתו להריגה דלא מיחה ביה**, וקשה נוכח מכאן למחלוקת הדגול מרבבה ורעק"א באו"ח רעא' אי נשים איתה בכלל ערבות?
2. **ואני שמעתי עליך אתה יושב ועוסק בתורה, ומקהיל קהילות ברבים**, וקשה למה הוצרך ל-ב' הדברים סגי באיסור הגדול דמקהיל קהילות ברבים, ועוד קשה מה שאל רחב"ת מה אני לחיי העוה"ב הלא בפרהסיא תמיד הדין שיהרג ועל יעבור?
3. **א"ל זילא בי מילתא דיתבא אחתאי בקובה של זונות**, וקשה לימא ליה משום מצוות פדיון שבויים?

בשעה שיצאו וכו', עי' מהרש"א היכן יש כאן לכל אחד פסוק כענינו.

תוד"ה הוגה את השם, ועי' תפא"י סנהדרין פ"י שהרבה להקשות על תוס' איך יהיה ענשו חמור לכי וזהו רק לאו הבא מכלל עשה, ואיך סבר רבא בפסחים נ. למידרשיה בפירקיה, עיי"ש עוד.

עוד שם בתוס' שאין להזכיר י"ה ו-א"ד ועי' מהרש"א דשונה מהו"ה, ובארו דבריו דבהם האיסור רק לומר במילואם, יוד וכו'.

במעשה דרחב"ת יל"ע מהמובא מתשו' מהר"מ מרוטנבורג סי' תקיל דמשעה שגמר אדם דעתו למסור את נפשו אינו מרגיש ביסורין כלל ומביא ראיה לדבר וצ"ע.

אלהא דמאיר ענני, עי' מהרש"א פשט מחודש דהכוונה לנרות חנוכה, כי הקשה לו דאין הקב"ה מייחד שמו על הצדיקים בחייהם, וע"ע מהר"ל, ועי' הגהות יעב"ץ דזה הסיבה דר"מ לא הציל את עצמו ע"י אמירת אלקא דמאיר וכו', וי"א בגלל שאין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין.

ע"ב

רהט מקמייהו וכו', ומכאן פסק בשו"ע יו"ד קנז' ב' דלהראות כנכרי על מנת להנצל מהגזירות מותר אף שלומר שהוא נכרי אסור, עיי"ש באור הגר"א אות כג'.

כרקום, בבאור הדבר עירש"י ותוס', ע"ע בר"ן על הר"ף ובפפולא חריפתא סי' יח' ק'.

תראטריות, עי' רש"י ותוס' ד"ה שמזבלין, ועי' תוס' מגילה ו. שאינם בתי ע"ז, עיי"ש חת"ס, ועי' בשו"ת חת"ס או"ח מב' מה שדן לבנות בית כנסת במקום שהיה ע"ז והחמיר, וע"ע שואל ומשיב מהדו"ק ח"ג עב'.

תוד"ה מאי, עי' מהרש"א ומהר"ם ורש"ש, וע"ע תי' בראב"ד ובתורת חיים.

אשרי האיש אשר לא הלך וכו' ו-ג' לשונות יש כאן: רשעים חטאים ולצים, עי' פי' הריא"ף על העין יעקב, וע"ע מהר"ל נתיבות עולם פ"ב.

כל המתלוצץ, ובגנות הליצנות, עי' מהרש"א ומהר"ל נתיבות עולם פ"ב, ר"י בשערי תשובה שער ג' קעז', ומסילת ישרים פ"ה, ובטעם נופל בגהינם עי' שמירת הלשון שער ב' פ"ג בהגה"ה בשם הגר"א.